

AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
COMUNICAZIONI

RESOLUCIJA ŠT. 298/23/CONS

UREDBA O IZVAJANJU ČLENA 41(9) ZAKONSKE UREDBE ŠT. 208 Z DNE 8. NOVEMBRA 2021 O PROGRAMIH, VIDEOPOSNETKIH, KI JIH USTVARIJO UPORABNIKI, ALI AVDIOVIZUALNIH KOMERCIALNIH SPOROČILIH, NASLOVLJENIH NA ITALIJANSKO JAVNOST IN POSREDOVANIH PREK PLATFORME ZA IZMENJAVO VIDEOV, KATERE PONUDNIK IMA SEDEŽ V DRUGI DRŽAVI ČLANICI

ORGAN –

NA seji Sveta z dne 22. novembra 2023;

OB UPOŠTEVANJU Zakona št. 481 z dne 14. novembra 1995 o pravilih o konkurenci in ureditvi javnih komunalnih storitev. Ustanovitev regulativnih organov za javne komunalne storitve;

OB UPOŠTEVANJU Zakona št. 249 z dne 31. julija 1997 o ustanovitvi regulativnega organa za komunikacije in določitvi pravil v zvezi s telekomunikacijskimi in radiotelevizijskimi sistemi;

OB UPOŠTEVANJU Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o elektronskem poslovanju ali direktiva ES);

OB UPOŠTEVANJU Zakonske uredbe št. 70 z dne 9. aprila 2003 o izvajanju Direktive 2000/31/ES o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu, zlasti člena 5(2), (3) in (4);

OB UPOŠTEVANJU Direktive (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede na spreminjajoče se tržne razmere (v nadaljnjem besedilu tudi: direktiva AVMS);

OB UPOŠTEVANJU zlasti uvodne izjave 10 Direktive (EU) 2018/1808, na podlagi katere je mogoče „v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) [...] omejiti svobodo opravljanja storitev, ki je zajamčena na podlagi Pogodbe, zaradi nujnih razlogov splošnega javnega interesa, kot je zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov, pod pogojem, da so take omejitve utemeljene, sorazmerne in nujne. *Država članica bi torej morala imeti možnost sprejeti nekatere ukrepe, s katerimi bi zagotovila, da so upoštevana njena pravila o varstvu*

potrošnikov, ki ne spadajo na področja, ki jih usklajuje Direktiva 2010/13/EU. Ukrepi, ki jih sprejme država članica zaradi uveljavljanja svoje nacionalne ureditve za varstvo potrošnikov, tudi glede oglaševanja iger na srečo, bi morali biti utemeljeni, sorazmerni z zasledovanim ciljem in nujni, kar je tudi zahteva iz sodne prakse Sodišča. Država članica sprejemnica ne sme v nobenem primeru sprejeti ukrepov, ki bi preprečevali, da bi se na njenem ozemlju ponovno prenašali televizijski programi iz druge države članice“;

OB UPOŠTEVANJU Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah, v nadaljnjem besedilu tudi: DSA), zlasti členov 4, 5, 6, 8, 9, 10 in 85;

OB UPOŠTEVANJU dvostranskega sporazuma o sodelovanju med Evropsko komisijo in regulativnim organom za komunikacije pri uporabi Akta o digitalnih storitvah, ki je bil podpisan 30. oktobra 2023;

OB UPOŠTEVANJU Uredbe z zakonsko močjo št. 123 z dne 15. septembra 2023 o nujnih ukrepih za boj proti stiskam mladih, izobraževalni revščini in mladoletniškemu prestopništvu ter za varnost mladoletnikov v digitalnem svetu, kakor je bil spremenjen z Zakonom št. 159 z dne 15. novembra 2023, zlasti člena 15 o imenovanju koordinatorja digitalnih storitev za izvajanje Uredbe (EU) 2022/2065 o digitalnih storitvah;

GLEDE NA TO, da se v skladu s členom 15(1) zgoraj navedene zakonske določbe „regulativni organ za komunikacije imenuje za koordinatorja digitalnih storitev v smislu člena 49(2) Uredbe (EU) 2022/2065, da bi zagotovili učinkovitost pravic in učinkovitost obveznosti iz Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev ter s tem povezani nadzor in doseganje zastavljenih ciljev, tudi glede zaščite mladoletnikov pred pornografskimi vsebinami, dostopnimi na spletu, in drugimi nezakonitimi ali drugače prepovedanimi vsebinami, ki jih prenašajo spletne platforme ali drugi ponudniki posredniških storitev, ter prispevali k opredelitvi varnega digitalnega okolja“;

OB UPOŠTEVANJU Uredbe (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg in razveljavitvi Odločbe Komisije 2008/49/ES (uredba IMI), zlasti člena 29;

OB UPOŠTEVANJU Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (kodificirano besedilo), zlasti člena 5;

OB UPOŠTEVANJU Zakonske uredbe št. 208 z dne 8. novembra 2021 o izvajanju Direktive (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne

14. novembra 2018 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o konsolidiranem aktu za opravljanje avdiovizualnih medijskih storitev glede na spreminjajoče se tržne razmere (v nadaljnjem besedilu: TUSMA ali konsolidirani akt), zlasti naslednjih členov:

- člena 3(1)(c), v katerem je „storitev platforme za izmenjavo videov“ opredeljena kot „storitev, kakor je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije, kadar je glavni namen storitve ali ločljivega dela ali bistvene funkcije te storitve zagotavljanje programov, videov, ki jih ustvarijo uporabniki, ali obojega splošni javnosti, za katere ponudnik platforme za izmenjavo videov nima uredniške odgovornosti, in sicer za obveščanje, zabavo ali izobraževanje preko elektronskih komunikacijskih omrežij v smislu točke (a) člena 2 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 ter katerih organiziranje določa ponudnik platforme za izmenjavo videov, med drugim s samodejnimi orodji ali algoritmi, zlasti s prikazovanjem, označevanjem in določanjem zaporedja“;
- člena 4(1) konsolidiranega akta, ki določa, da „1. *Temeljna načela sistema avdiovizualnih medijskih storitev, radijskega oddajanja in storitev platform za izmenjavo videov vključujejo zagotavljanje svobode in pluralnosti radiodifuzijskih medijev, varstvo svobode izražanja vsakega posameznika, vključno s svobodo izražanja mnenja in svobodo sprejemanja ali sporočanja informacij ali zamisli brez omejitev, ob spoštovanju človekovega dostojanstva, načela nediskriminacije in boja proti sovražnemu govoru, objektivnosti, popolnosti, zvestobe ter nepristranskosti informacij, varstvo avtorskih pravic in pravic intelektualne lastnine, odprtost za različna politična, socialna, kulturna in verska mnenja in trende ter varstvo etnične raznolikosti ter kulturne, umetniške in okoljske dediščine na nacionalni in lokalni ravni ob spoštovanju svoboščin in pravic, zlasti človekovega dostojanstva in varstva osebnih podatkov, spodbujanja in varovanja dobrega počutja, zdravja ter skladnega telesnega, duševnega in moralnega razvoja otroka, ki ga zagotavljajo ustava, pravo Evropske unije, mednarodni predpisi, ki veljajo v italijanskem pravu, ter državni in deželni zakoni.*“;
- člena 9(1), v skladu s katerim „organ pri opravljanju nalog, ki so mu zaupane z zakonom, zagotavlja spoštovanje temeljnih človekovih pravic na področju komunikacij, vključno z avdiovizualnimi ali radijskimi medijskimi storitvami. Organ izvaja svoja pooblastila nepristransko in pregledno ter v skladu s cilji Direktive (EU) 2018/1808, zlasti v zvezi s pluralnostjo medijev, kulturno in jezikovno raznolikostjo, varstvom potrošnikov, dostopnostjo, nediskriminacijo, pravilnim delovanjem notranjega trga in spodbujanjem poštene konkurence.“;
- člena 9(2), v skladu s katerim „organ na področju avdiovizualnih in radijskih medijskih storitev ter storitev platform za izmenjavo videov izvaja pooblastila, ki jih določajo pravila tega konsolidiranega akta, pa tudi pooblastila, ki jih že ima na podlagi drugih veljavnih pravil, tudi če niso vključena v konsolidirani akt, zlasti

pooblastila iz zakonov št. 223 z dne 6. avgusta 1990, št. 481 z dne 14. novembra 1995 in št. 249 z dne 31. julija 1997“;

- člena 41(7), v skladu s katerim se lahko „brez poseganja v člene 14 do 17 Zakonske uredbe št. 70 z dne 9. aprila 2003 in brez poseganja v določbe prejšnjih odstavkov [...] prosti pretok programov, videov, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnih komercialnih sporočil, naslovljenih na italijansko javnost in posredovanih prek platforme za izmenjavo videov, katere ponudnik ima sedež v drugi državi članici, omeji z odredbo organa v skladu s postopkom iz člena 5(2), (3) in (4) Zakonske uredbe št. 70 iz leta 2003 za naslednje namene: (a) varstva mladoletnikov pred vsebino, ki bi lahko negativno vplivala na njihov telesni, duševni ali moralni razvoj v skladu s členom 38(1); (b) *boja proti spodbujanju rasnega, spolnega, verskega ali etničnega sovraštva in kršenju človekovega dostojanstva*; (c) varstva potrošnikov, vključno z varstvom investitorjev, v skladu s tem konsolidiranim aktom“;

- člena 41(8), v skladu s katerim „[Z]a namen ugotavljanja, ali so programi, videi, ki jih ustvarijo uporabniki, ali avdiovizualna komercialna sporočila naslovljeni na italijansko javnost, veljajo merila, kot je na primer uporabljeni jezik, sodelovanje velikega števila stikov na italijanskem ozemlju ali doseganje prihodkov v Italiji“;

OB UPOŠTEVANJU člena 21 (Prepoved diskriminacije) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah iz leta 2000, zlasti odstavka 1, v skladu s katerim je „prepovedana [...] vsakršna diskriminacija na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti“;

OB UPOŠTEVANJU člena 22 (Kulturna, verska in jezikovna raznolikost) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah iz leta 2000, v skladu s katerim „Unija spoštuje kulturno, versko in jezikovno raznolikost“;

OB UPOŠTEVANJU člena 3 Ustave, v skladu s katerim imajo „vsi državljani [...] enako socialno dostojanstvo in so enaki pred zakonom, ne glede na spol, raso, jezik, vero, politična prepričanja, osebne in socialne razmere. *Dolžnost Republike je, da odstrani ovire gospodarske in socialne narave, ki z učinkovitim omejevanjem svobode in enakosti državljanov ovirajo popoln razvoj človeka in učinkovito sodelovanje vseh delavcev v politični, gospodarski in družbeni organizaciji države*“;

OB UPOŠTEVANJU Okvirnega sklepa Sveta 2008/913/PNZ z dne 28. novembra 2008 o boju proti nekaterim oblikam in izrazom rasizma in ksenofobije s kazensko-pravnimi sredstvi ter Direktive (EU) 2017/541 z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ;

OB UPOŠTEVANJU splošnega političnega priporočila ECRI št. 15 (Evropska komisija za boj proti rasizmu in nestrpnosti Sveta Evrope) o boju proti sovražnemu govoru, sprejetega 8. decembra 2015, ki spodbuja države, naj sprejmejo konkretne ukrepe za preprečevanje in odpravo vseh oblik etnične diskriminacije v skladu z mednarodnim pravom o varstvu človekovih pravic;

OB UPOŠTEVANJU Okvirnega sklepa Sveta 2008/913/PNZ z dne 28. novembra 2008 o boju proti nekaterim oblikam in izrazom rasizma in ksenofobije s kazensko-pravnimi sredstvi;

OB UPOŠTEVANJU kodeksa ravnanja za boj proti nezakonitim oblikam sovražnega govora na spletu, ki ga je Evropska komisija podpisala 31. maja 2016;

OB UPOŠTEVANJU Sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij COM(2017) 555 Boj proti nezakonitim spletnim vsebinam. *Povečanje odgovornosti spletnih platform;*

OB UPOŠTEVANJU kodeksa samoregulacije za medije in mladoletnike, ki ga je potrdila Komisija za vzpostavitev sistema radiodifuzije 5. novembra 2002, 29. novembra 2002 pa so ga podpisali izdajatelji televizijskih programov in združenja podpisnikov;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 165/06/CSP z dne 22. novembra 2006 o smernicah o spoštovanju temeljnih človekovih pravic, osebnega dostojanstva ter pravilnega telesnega, duševnega in moralnega razvoja mladoletnikov v razvedrilnih programih;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 23/07/CSP z dne 22. februarja 2007 o smernicah o spoštovanju temeljnih človekovih pravic in prepovedi oddajanja vsebin, ki vsebujejo pornografske prizore;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije 51/13/CSP z dne 3. maja 2013 o sprejetju Uredbe o tehničnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti, da bi pri mladoletnikih izključili gledanje in poslušanje programov, ki jih ponujajo ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo in ki lahko resno škodujejo njihovem telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju v skladu s členom 34 Zakonske uredbe št. 177 z dne 31. julija 2005, kakor je bila spremenjena in dopolnjena zlasti z Zakonsko uredbo št. 44 z dne 15. marca 2010, kakor je bila spremenjena z Zakonsko uredbo št. 120 z dne 28. junija 2012;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 157/19/CONS o sprejetju Uredbe o določbah o spoštovanju človekovega dostojanstva in načelu nediskriminacije ter boju proti sovražnemu govoru;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 37/23/CONS z dne 22. februarja 2023 o Uredbi o varstvu temeljnih človekovih pravic v skladu s členom 30 Zakonske uredbe št. 208 z dne 8. novembra 2021 (konsolidirani akt za opravljanje avdiovizualnih medijskih storitev);

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 194/23/CONS z dne 26. julija 2023 o spremembi regulativnega okvira za postopke reševanja sporov med uporabniki in operaterji elektronskih komunikacij ali ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev za izvajanje člena 42(9) TUSMA v zvezi s platformami za izmenjavo videov;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 224/23/CONS z dne 27. septembra 2023 o spremembi Resolucije št. 666/08/CONS o Uredbi o organizaciji in vzdrževanju registra komunikacijskih operaterjev, katere cilj je sestaviti seznam ponudnikov medijskih storitev pod italijansko pristojnostjo in podaljšati rok za zaključek postopka iz člena 1(5) Resolucije št. 105/23/CONS za del, ki se nanaša na vpis v register komunikacijskih operaterjev za ponudnike poštnih storitev, vključno z ponudniki storitev dostave paketov;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 223/12/CONS z dne 27. aprila 2012 o sprejetju nove uredbe o organizaciji in delovanju regulativnega organa za komunikacije, kakor je bila nazadnje spremenjena z Resolucijo št. 434/22/CONS;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 107/19/CONS z dne 5. aprila 2019 o Uredbi o posvetovalnih postopkih v postopkih, ki spadajo v pristojnost Organa;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 410/14/CONS z dne 29. julija 2014 o poslovníku o upravnih kaznih in zavezah, kakor je bila nedavno spremenjena z Resolucijo št. 437/22/CONS;

OB UPOŠTEVANJU Resolucije št. 76/23/CONS z dne 16. marca 2023 o začetku javnega posvetovanja o osnutku uredbe o izvajanju člena 41(9) Zakonske uredbe št. 208 z dne 8. novembra 2021 o programih, videih, ki jih ustvarijo uporabniki, ali avdiovizualnih komercialnih sporočil, naslovljenih na italijansko javnost in posredovanih prek platforme za izmenjavo videov, katere ponudnik ima sedež v drugi državi članici;

GLEDE NA TO, da je v uvodnih izjavah 45 do 48 Direktive o elektronskem poslovanju pojasnjeno naslednje:

„(45) Omejitve odgovornosti posrednih ponudnikov storitev, določene v tej direktivi, ne posegajo v možnost izdajanja sodnih odredb; *te odredbe so lahko sodne ali upravne, ki zahtevajo ustavitev ali preprečitev vseh kršitev, vključno z odstranitvijo nezakonitih podatkov ali onemogočenjem dostopa do njih.*

(46) Ponudnik storitve informacijske družbe, ki sestoji iz shranjevanja podatkov, mora za uveljavljanje omejitve odgovornosti takoj ukrepati, ko izve ali se zave nezakonitih dejavnosti, in odstraniti ali onemogočiti dostop do zadevnih podatkov; odstranitev ali onemogočenje dostopa se morata izvesti ob upoštevanju načela svobodnega izražanja mnenja in v ta namen določenih postopkov na nacionalni ravni; ta direktiva ne posega v možnost držav članic, da predpišejo posebne zahteve, ki jih je treba nemudoma izpolniti pred odstranitvijo ali blokado podatkov.

(47) Države članice ponudnikom storitev ne morejo predpisati splošnih obveznosti glede nadzora; to se ne nanaša na nadzorne obveznosti v posebnih primerih in zlasti ne posega v odredbe, ki jih sprejmejo nacionalni organi skladno z nacionalno zakonodajo.

(48) Ta direktiva ne posega v možnost, da države članice od ponudnikov storitev, ki hranijo podatke od prejemnikov storitev, zahtevajo, da postopajo s skrbnostjo, ki jo je od njih razumljivo pričakovati in je določena v nacionalnem pravu, tako da odkrijejo in preprečijo nekatere oblike nezakonitih dejavnosti.“;

GLEDE NA TO, da je v uvodni izjavi 38 Akta o digitalnih storitvah pojasnjeno naslednje:

„(38) Glede odločb o ukrepanju zoper nezakonito vsebino in zagotavljanju informacij se uporabljajo pravila, ki ščitijo pristojnost države članice, v kateri ima zadevni ponudnik storitve sedež, in pravila, ki določajo morebitna odstopanja od te pristojnosti v nekaterih primerih, določena v členu 3 Direktive 2000/31/ES, vendar le če so izpolnjeni pogoji iz navedenega člena. Ker se zadevne odločbe nanašajo na specifične primere nezakonitih vsebin oziroma informacij, kadar so naslovljene na ponudnike posredniških storitev s sedežem v drugi državi članici, načeloma ne omejujejo svobode teh ponudnikov pri čezmejnem zagotavljanju njihovih storitev. Zato se glede teh odločb ne uporabljajo pravila iz člena 3 Direktive 2000/31/ES, vključno s tistimi, ki se nanašajo na to, da je treba s posebnimi razlogi utemeljiti ukrepe, ki odstopajo od pristojnosti države članice, v kateri ima ponudnik storitve svoj sedež, in pravili o obveščanju o takih ukrepih.“;

GLEDE NA TO, da je v členu 6(4) Akta o digitalnih storitvah pojasnjeno naslednje: „Ta člen ne posega v možnost, da pravosodni ali upravni organ v skladu s pravnim sistemom države članice od ponudnika storitve zahteva ustavitev ali preprečitev kršitve.“;

KER je bil osnutek uredbe, priložen Resoluciji št. 76/23/CONS, dne 19. aprila 2023 (ref. št. 107032) priglasi Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Komisija) s strani centralne enote za obveščanje pri Ministrstvu za podjetništvo in proizvodnjo v Italiji v skladu s členom 5 Direktive (EU) 2015/1535 z dne 19. aprila 2023. Komisija je 12. maja 2023 poslala zahtevo za pojasnilo (ref. št. 128467 in naknadno ref. št. 129255 z dne 15. maja 2023), na katero je navedena centralna enota za obveščanje 31. maja 2023 posredovala odgovor z dne 25. maja 2023 (ref.

št. 141380). Na podlagi prejetih povratnih informacij je Komisija nameravala podati nekaj sklepnih premislekov v obvestilu, prejetem 26. julija 2023 (ref. št. 199894);

OB UPOŠTEVANJU prispevkov, prejetih v okviru javnega posvetovanja s strani naslednjih deležnikov: Confindustria Radio TV (ref. št. 134774 z dne 19. maja 2023), Google Ireland Limited – v nadaljnjem besedilu tudi samo Google – (ref. št. 135451 z dne 19. maja 2023), Meta Platforms Ireland Ltd – v nadaljnjem besedilu tudi samo Meta – (ref. št. 135845 z dne 22. maja 2023) in U.Di.Con. A.P.S. – Unione Difesa Consumatori (ref. št. 135846 z dne 22. maja 2023);

OB UPOŠTEVANJU pripomb, ki sta jih na zaslišanjih podala naslednja deležnika: Google Ireland Limited dne 6. julija 2023 in Meta Platforms Ireland Ltd dne 7. julija 2023;

PO ZAKLJUČKU javnega posvetovanja, predvidenega v Resoluciji št. 76/23/CONS;

OB UPOŠTEVANJU zlasti naslednjega glede podanih pripomb Evropske komisije:

Komisija je v zahtevi za pojasnilo, poslani po priglasitvi osnutka uredbe, objavljenega za posvetovanje, zahtevala, naj se navede, ali se priglašeni osnutek šteje za nacionalni ukrep za prenos člena 3(5) Direktive o elektronskem poslovanju (Direktiva 2000/31/ES), skupaj z razlogi, ki upravičujejo potrebo po sprejetju ločenega postopka za storitve, ki jih sestavljajo platforme za izmenjavo videov s sedežem zunaj italijanskega ozemlja. Poleg tega je Komisija zahtevala nekatere dodatne informacije, med drugim o jeziku, v katerem naj bi potekali prenosi in komuniciranje med ponudnikom platforme in italijanskimi organi, v skladu s priglašenim osnutkom, ter kontaktno osebo iz člena 8(1) priglašenega osnutka, tudi v zvezi s kontaktno točko iz člena 12 Uredbe (EU) 2022/2065 (Akt o digitalnih storitvah), ali, nasprotno, v primeru dodatne obveznosti ponudnika platforme. Komisija je zahtevala tudi pojasnilo, ali je treba prepoznavanje vsebin v smislu člena 8 priglašenega osnutka razumeti tako, da vključuje točen naslov URL (če je na voljo), da se olajša lokalizacija vsebine, in pojasnilo o ukrepih iz člena 9(2) priglašenega osnutka, ki vključujejo odstranitev vsebine in zlasti sprejetje ukrepov s strani italijanskih organov, ki vplivajo tudi na razpoložljivost vsebin zunaj italijanskega ozemlja. Nazadnje je Komisija zahtevala, naj se pojasni, ali je treba priglašeni osnutek razumeti tako, da ne preprečuje posredovanja odločb drugim koordinatorjem digitalnih storitev v skladu s členom 9(4) Uredbe (EU) 2022/2065.

Organ je v odgovor na navedeno zahtevo za dodatne informacije navedel, da je treba priglašeno uredbo šteti za nacionalni ukrep, s katerim se na podlagi določb iz konsolidiranega akta za storitve za izmenjavo videov izvaja postopek iz člena 3 Direktive o elektronskem poslovanju. V tem smislu je organ navedel, da se v navedeni uredbi upošteva „postopek iz člena 5(2), (3) in (4) Zakonske uredbe št. 70

iz leta 2003“ v skladu z določbami člena 41(7) TUSMA. Natančneje, s pravili iz člena 5(2), (3) in (4) Zakonske uredbe št. 70 iz leta 2003 se prenašajo določbe člena 3(4) in delno člena 3(5) navedene direktive.

AGCOM je torej kot neodvisen upravni organ, ki nima zakonodajnih pristojnosti, temveč pooblastila za sekundarno ureditev, nameraval z zadevno uredbo izvesti zakonske določbe primarnega prava (prejšnji člen 41 TUSMA).

V zvezi z zahtevo za dodatne informacije o kontaktni osebi iz člena 8(1) priglašene uredbe je organ navedel, da je ta ukrep namenjen olajšanju komuniciranja s ponudniki platform za izmenjavo videov in da ne predstavlja obveznosti, temveč zgolj možnost, ki jo lahko izkoristijo ponudniki platform za izmenjavo videov, ter da se lahko ta oseba ujema s kontaktno točko iz člena 12 DSA. Organ je tudi v zvezi z ukrepi iz člena 9(2) priglašene uredbe navedel, da enako velja za postopek za omejevanje pretoka programov, videov, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnih komercialnih sporočil, namenjenih italijanski javnosti in posredovanih prek platforme za izmenjavo videov, katere ponudnik ima sedež v drugi državi članici, in sicer za tam navedene posebne namene, ter da se za to določbo uporablja enak postopek iz člena 5(2) do (5) uredbe o elektronskem poslovanju. V zvezi s tem je organ opozoril, da je od leta 2013 vzpostavil in izvedel podoben postopek, namenjen ugotavljanju in preprečevanju kršitev na področju varstva avtorskih pravic v elektronskih komunikacijskih omrežjih, in sicer z izvajanjem členov 14, 15 in 16 Zakonske uredbe št. 70 z dne 9. aprila 2003, kot to ureja uredba, sprejeta z Resolucijo št. 680/13/CONS, ki je že bila priglašena Komisiji (postopek priglasitve 2013/0496/I). Podobno se namerava organ v zadevni uredbi v nujnih primerih obrniti neposredno na ponudnika platforme za izmenjavo videov in mu naložiti, naj sprejme vse ukrepe, vključno z odstranitvijo, ki so primerni za preprečevanje dostopa italijanski javnosti do nezakonitih vsebin. Gre torej zgolj za odločbo o omejitvi (geoblokiranju) vsebin, naslovljena na Italijo, ki jih razširja ponudnik platforme za izmenjavo videov s sedežem v drugi državi članici Unije, in spletno mesto ni odstranjeno. Opozoriti je treba tudi, da je ta ukrep upravičen v istih primerih, kot so določeni v členu 3(1) Direktive o elektronskem poslovanju, in je vreden posebne zaščite (varstvo mladoletnikov, varstvo potrošnikov, vključno z varstvom investitorjev, in boj proti spodbujanju rasnega, spolnega, verskega ali etničnega sovraštva ter nespoštovanju človekovega dostojanstva).

Kar zadeva jezik, v katerem naj bi potekali prenosi in komuniciranje med ponudnikom platforme in italijanskimi organi v skladu s priglašeno uredbo, je organ navedel, da se v vseh upravnih aktih in ukrepih, ki jih je sprejel, tudi za subjekte, ki nimajo sedeža v Italiji, vendar tam izvajajo svoje storitve, uporablja italijanski jezik. Poleg tega je organ v zvezi s prepoznavanjem programa, videoposnetka, ki ga ustvari uporabnik, ali avdiovizualnega komercialnega sporočila v skladu s členom 8 priglašene uredbe izjavil, da meni, da ni primerno navesti točnega naslova URL, tudi glede na nedavno nacionalno sodno prakso, ob predpostavki, da bo ponudnik platforme za izmenjavo videov o njem, če bo na voljo, pravočasno obveščen. V

vsakem primeru je organ na voljo za spremembo uredbe, da se omogoči lažje prepoznavanje vsebine, ki jo je treba odstraniti.

Nazadnje je organ pojasnil, da priglašena uredba ne preprečuje posredovanja odločb drugim koordinatorjem digitalnih storitev v skladu s členom 9(4) Uredbe (EU) 2022/2065.

Komisija je tudi ob upoštevanju pridobljenih dodatnih informacij podala nekatere dokončne pripombe glede priglašenega osnutka uredbe. Najprej se je sklicevala na uredbo o DSA, ki vzpostavlja usklajen regulativni okvir za ponudnike spletnih posredniških storitev v zvezi z njihovimi obveznostmi glede obravnavanja nezakonitih in škodljivih vsebin v njihovih storitvah. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da so spletne platforme ena od posredniških storitev v smislu člena 3(i) DSA in da se te platforme, če izpolnjujejo merila iz točke (aa) člena 1(1) Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah v povezavi s smernicami Komisije iz julija 2020, prav tako štejejo za storitve platforme za izmenjavo videov na podlagi Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah. Zato bi se v takem primeru uporabljala tako Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah kot Akt o digitalnih storitvah.

Na splošno Komisija meni, da je to priložnost za oceno priglašene uredbe glede na določbe DSA, saj ta določa veljavni postopek za omejevanje razpoložljivosti vsebin, shranjenih v storitvah platform za izmenjavo videov, ki jih zagotavljajo subjekti s sedežem v državah članicah, ki niso Italija, in ki ponujajo čezmejne storitve na italijanskem ozemlju.

V zvezi s podrobnostmi je Komisija upoštevala informacije, posredovane v odgovoru na zahtevo za dodatne informacije in zlasti neobvezno naravo imenovanja kontaktne točke v skladu s členom 8(1) priglašene uredbe, ki je za ponudnika storitev še vedno prostovoljna in lahko sovпада s kontaktno točko iz člena 12 Akta o digitalnih storitvah. Prav tako je Komisija upoštevala dodatna pojasnila v zvezi z učinki morebitnih odločb iz priglašenega osnutka, ki bi bili omejeni na prejemnike storitev na italijanskem ozemlju. Komisija je pozdravila tudi pojasnilo, da priglašeni osnutek ne preprečuje posredovanja odločb drugim koordinatorjem digitalnih storitev v skladu s členom 9(4) Akta o digitalnih storitvah.

Poleg tega je Komisija glede vsebine odločb, sprejetih v skladu s priglašeno uredbo, v zvezi z vključitvijo točnega naslova URL za prepoznavanje nezakonitih vsebin in uporabo italijanskega jezika za njihov prenos ponudnikom platform za izmenjavo videov poudarila, da člena 9 in 10 DSA usklajujeta nekatere posebne minimalne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati upravne ali sodne odločbe države članice, da lahko za ponudnike posredniških storitev začne veljati obveznost obveščanja pristojnih organov o nadaljnjih ukrepih v zvezi s temi odločbami. Komisija med temi izpostavlja: (i) vključitev jasnih informacij, ki ponudniku posredniških storitev omogočajo prepoznavanje in iskanje nezakonitih vsebin (točka (a)(iv) člena 9(2)), in (ii) prenos v enem od jezikov, ki ga navede ponudnik posredniških storitev, ali v drugem uradnem jeziku države članice, o katerem se dogovorita organ, ki je odločbo

izdal, in navedeni ponudnik, ali v jeziku organa izdajatelja, če je priložen ustrezen prevod (točka (c) člena 9(2) in točka (c) člena 10(2)).

Poleg tega je Komisija ugotovila, da je postopek iz priglašene osnutka namenjen izvajanju postopkovnih korakov iz člena 3(4) in (5) Direktive o elektronskem poslovanju, vključno z uradnimi obvestili državi izvora ponudnika storitev in Komisiji. V zvezi s tem se je zato sklicevala na informacijski sistem za notranji trg (IMI), razvit v okviru pilotnega projekta na podlagi člena 29 Uredbe (EU) št. 1024/2012 (uredba IMI), in pozvala, da se po potrebi sklicuje na uporabo navedenega sistema za izdajo kakršnega koli ukrepa proti določenemu čezmejnemu ponudniku, ki spada v področje uporabe člena 3 Direktive o elektronskem poslovanju.

Nazadnje je Komisija opozorila na potrebo po zagotovitvi skladnosti nacionalne zakonodaje z Aktom o digitalnih storitvah in, kjer je ustrezno, z Direktivo o elektronskem poslovanju, vključno s sistemom izvajanja, predvidenim v okviru IMI;

OB UPOŠTEVANJU prispevkov, pridobljenih v okviru javnega posvetovanja in s tem povezanih ocen organa, kot je navedeno v nadaljevanju:

Splošne pripombe

Glavna stališča vključenih subjektov

Vsi subjekti, ki sodelujejo pri posvetovanju, pozdravljajo predlagano uredbo, katere namen je zagotoviti visoko raven varstva italijanskih uporabnikov v zvezi z vsebinami, ki se uporabljajo prek storitev platforme za izmenjavo videov.

En subjekt upa, da bodo merila za prepoznavanje videov, za katere bodo veljali omejevalni ukrepi, enako stroga kot merila za sistem radiodifuzije.

Drugi subjekt opozarja na nekatera kritična vprašanja v zvezi z usklajevanjem osnutka uredbe z Direktivo 2010/13/EU o avdiovizualnih medijskih storitvah, kakor je bila pozneje spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808, uredbo o DSA, Direktivo o elektronskem poslovanju in na splošno z načelom države izvora. S prvega vidika zlasti ugotavlja, da se osnutek uredbe, čeprav se zgleduje po členu 3 direktive ES, šteje za nacionalno pravilo, katerega sprejetje ni predvideno – in je dejansko izrecno izključeno – z Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah in ni potrebno, saj obstajajo določbe Zakonske uredbe št. 70 iz leta 2003, ki so izčrpane, veljavne in se v celoti prekrivajo z navedenim osnutkom. Poleg tega isti subjekt z drugega vidika opozarja na kritična vprašanja v zvezi z usklajevanjem med osnutkom uredbe in uredbo o DSA. V zvezi s tem navaja uvodno izjavo 9 zgoraj navedene uredbe, v skladu s katero je državam članicam prepovedano sprejetje dodatnih nacionalnih zahtev v zvezi z zadevami, ki spadajo v področje uporabe same uredbe, razen če je v uredbi izrecno določeno drugače, saj bi to vplivalo na neposredno in enotno uporabo popolnoma usklajenih pravil, ki se uporabljajo za ponudnike posredniških storitev v skladu s cilji same uredbe. Subjekt dejansko ugotavlja, da bi se lahko področje uporabe osnutka

uredbe prekrivalo s področjem uporabe uredbe o DSA, ki vključuje varstvo mladoletnikov in potrošnikov ter boj proti sovražnemu govoru ali diskriminatornim vsebinam. Isti subjekt nazadnje meni, da je osnutek uredbe nedosleden v zvezi s spoštovanjem načela države izvora iz člena 3 Direktive o elektronskem poslovanju, v skladu s katerim država članica ne more omejiti prostega pretoka določene storitve informacijske družbe v zvezi z vsebino, ki se šteje zgolj za „nevarno“ in ne nezakonito. Subjekt v zvezi s tem nazadnje ugotavlja, da je edina razlaga člena 41(7) TUSMA, ki je v skladu s pravom Unije, tista, ki njegovo področje uporabe omejuje le na vsebino, ki predstavlja nezakonito dejanje. Drugačna razlaga bi bila namreč v nasprotju z načelom države izvora in prepovedjo pretirano natančnega izvajanja. Zato predlaga podrobnejšo opredelitev področja uporabe zakonodaje z jasno navedbo vsebine, ki je predmet omejitve, glede na kategorijo vsebine, ki je v nasprotju z italijansko zakonodajo.

Eden od subjektov poudarja, da je treba spoštovati načela evropskega prava, ki predstavlja bistveno orodje za pravilno delovanje enotnega trga, da bi dali prednost evropskim in italijanskim uporabnikom; poleg tega kot platforma za izmenjavo videov poudarja, da izvaja zelo stroge oglaševalske standarde, ki veljajo za vse uporabnike, vključno z mladoletniki, in določa zelo visoke standarde za plačane oglase. Poudarja pomen harmonizacije kot ključnega načela za zagotavljanje, da lahko spletne storitve in potrošniki izkoristijo prednosti resnično enotnega digitalnega trga EU.

Poleg tega eden od subjektov poudarja pomen določb, uvedenih z zadevno uredbo, zlasti v zvezi z novim postopkom za odstranjevanje nezakonitih vsebin, s katerim je predvidena nova možnost posredovanja neposredno s strani regulativnega organa za komunikacije v nujnih primerih in regulativnega organa države, v kateri je vzpostavljena platforma za izmenjavo, v vseh drugih primerih. Zato meni, da ga je treba čim bolj razširiti, tudi s podporo združenj potrošnikov, da bi uporabnike bolj ozavestili o vsebini te uredbe.

Pripombe organa

V zvezi z izraženimi pomisleki glede usklajevanja med zadevno uredbo in glavnimi evropskimi predpisi, navedenimi v tej uredbi (uredbo o DSA, Direktivo o elektronskem poslovanju, Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah), je treba na začetku ponovno poudariti, da je organu to pristojnost v skladu s členom 41 TUSMA podelil nacionalni zakonodajalec pri prenosu Direktive (EU) 2018/1808. V zvezi s tem je treba opozoriti, da se je zakonodajalec izrecno skliceval na postopke iz člena 5 Zakonske uredbe št. 70 iz leta 2003.

Prav tako je treba opozoriti, da je bil osnutek uredbe, ki je bil predložen v javno posvetovanje, priglasi Evropski komisiji, ki je kljub zahtevi za pojasnila ugotovila, da ni v nasprotju z zakonodajo EU. Uredba poleg tega, kot poudarja Evropska komisija, določa le posredovanje v nekaterih primerih, ki so posebej opredeljeni v členu 41(7) Zakonske uredbe št. 208 iz leta 2021, in sicer za naslednje namene: „(a) varstvo mladoletnikov pred vsebinami, ki lahko škodujejo njihovem telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju [...]; (b) boj proti spodbujanju rasnega, spolnega, verskega ali

etničnega sovraštva in proti nespoštovanju človekovega dostojanstva ter (c) varstvo potrošnikov, vključno z varstvom investitorjev.“

Kar zadeva pomisleke glede skladnosti z načelom države izvora, je treba poudariti, da uredba temelji na Direktivi 2000/31/ES o elektronskem poslovanju, v skladu s katero lahko vsaka država članica pod določenimi pogoji omeji pretok informacijskih storitev iz druge države v zvezi z določeno storitvijo informacijske družbe. V skladu s členom 3(4) navedene direktive morajo biti ukrepi, ki jih namerava sprejeti država članica, zlasti: (i) potrebni zaradi enega od naslednjih razlogov (javnega reda, varstva javnega zdravja, javne varnosti in varstva potrošnikov, vključno z varstvom investitorjev); (ii) naravnani proti storitvi informacijske družbe, ki posega v cilje iz točke (i) ali predstavlja resno in nevarno tveganje, da bo ogrozila te cilje; in (iii) sorazmerni s temi cilji. V tovrstnih primerih zakonodaja določa, da država članica pred sprejetjem navedenih ukrepov ne glede na sodne postopke, vključno s predhodnimi postopki in dejanji v okviru kazenske preiskave, k ukrepanju najprej pozove državo članico, v kateri ima subjekt sedež; če ukrepov ni sprejela ali pa ti niso bili ustrezni, uradno obvesti Komisijo in državo članico o namenu, da sprejme takšne ukrepe.

Navedeni člen 3(5) določa tudi možnost odstopanja od teh pogojev v nujnih primerih. V tem primeru je treba o ukrepih čim prej uradno obvestiti Komisijo in državo članico, v kateri ima subjekt sedež ali v kateri se šteje, da ima sedež, in navesti razloge, zaradi katerih država članica meni, da gre za nujni primer.

Na podlagi teh predpostavk je organ sprejel uredbo, namenjeno varstvu avtorskih pravic v elektronskih komunikacijskih omrežjih, ki je priložena Resoluciji št. 680/13/CONS in ureja tudi posredovanje organa v zvezi z nezakonitimi dejanji subjektov s sedežem zunaj Italije. Upoštevati je treba, da je bila navedena uredba priglašena tudi Evropski komisiji in jo je potrdilo upravno sodišče.

S posebnim sklicevanjem na usklajevanje med zadevno uredbo in uredbo o DSA je treba opozoriti, da se člen 6 DSA (ki je nadomestil člen 14 Direktive o elektronskem poslovanju) nanaša na pravila in predpise, ki urejajo „shranjevanje informacij“ in ne posega v možnost sodnega ali upravnega organa, da v skladu s pravnim sistemom vsake države članice od ponudnika storitev zahteva, da prepreči ali odpravi kršitev.

Kot je že poudarila Evropska komisija, je treba v zvezi s tem opozoriti, da se nove določbe uporabljajo v skladu z Aktom o digitalnih storitvah in v mejah, določenih v navedenem aktu. Organ se v zvezi s tem, kar je izrazila Evropska komisija, sklicuje zlasti na uvodno izjavo 38 uredbe o DSA, v skladu s katero se „glede odločb o ukrepanju zoper nezakonito vsebino in zagotavljanju informacij [...] uporabljajo pravila, ki ščitijo pristojnost države članice, v kateri ima zadevni ponudnik storitve sedež, in pravila, ki v nekaterih primerih določajo morebitna odstopanja od te pristojnosti, določena v členu 3 Direktive 2000/31/ES, vendar le če so izpolnjeni pogoji iz navedenega člena. *Ker se zadevne odločbe nanašajo na specifične primere nezakonitih vsebin oziroma informacij, kadar so naslovljene na ponudnike posredniških storitev s sedežem v drugi državi članici, načeloma ne omejujejo svobode teh*

ponudnikov pri čezmejnem zagotavljanju njihovih storitev. Zato se glede teh odločb ne uporabljajo pravila iz člena 3 Direktive 2000/31/ES, vključno s tistimi, ki se nanašajo na to, da je treba s posebnimi razlogi utemeljiti ukrepe, ki odstopajo od pristojnosti države članice, v kateri ima ponudnik storitve svoj sedež, in pravili o obveščanju o takih ukrepih.“

Ker se razume, da v skladu s členom 8 DSA splošne obveznosti spremljanja ali aktivnega iskanja dejstev ali okoliščin, ki kažejo na prisotnost nezakonitih dejavnosti proti digitalnim platformam, niso obvezne, to ne posega v možnost organa, da od ponudnika posredniških storitev zahteva, da v skladu z določbami člena 6(4) uredbe o DSA prepreči ali odpravi kršitev.

Poleg tega se tudi ob upoštevanju razprav s Komisijo za čim večjo usklajenost s postopki iz DSA zdi primerno določiti, da organ kot koordinator digitalnih storitev za Italijo (v skladu s členom 15 Uredbe z zakonsko močjo št. 123 z dne 16. septembra 2023, ki je bila s spremembami preoblikovana z Zakonom št. 159 z dne 15. novembra 2023) v skladu s členom 9(4) DSA sprejeto odločbo posreduje vsem koordinatorskim digitalnim storitvom prek sistema, vzpostavljenega v skladu s členom 85 DSA.

O opredelitvah pojmov iz člena 1

Glavna stališča vključenih subjektov

Eden od subjektov predlaga, da se za namene, navedene v določbi, ki je predmet posvetovanja, v točki (f) člena 1 črta besedilo „razen t. i. gifov“, saj so, kot je znano, gifi (formati za računalniško obdelavo slik) serije slik, ki jih je mogoče opredeliti le v njihovem formatu in lahko trajajo dlje časa. Zlasti poudarja, da lahko celo gifi, ki trajajo 10 ali 20 sekund, prenašajo škodljivo vsebino, poleg tega pa je v istem pravilu navedeno, da se pri opredelitvi naj ne bi upoštevalo trajanje programa.

Pripombe organa

V zvezi s predlogom, da se iz opredelitve programa črta sklicevanje na gife in da se uredba na splošno razširi tudi na te slike, je treba opozoriti, da je to besedilo (ki jih izrecno izključuje) italijanski zakonodajalec prevzel neposredno iz točke (g) člena 3(1) Zakonske uredbe št. 208 iz leta 2023 s posebnim sklicevanjem na opredelitev pojma „program“. Poleg tega je bila ta vključitev sprejeta, ko je italijanski zakonodajalec prenesel Direktivo (EU) 2018/1808, tudi v skladu z uvodno izjavo 6 navedene direktive.

O subjektivnih merilih za prepoznavanje vsebin, naslovljenih na italijansko javnost, iz člena 3

Glavna stališča vključenih subjektov

V zvezi z merili za prepoznavanje, namenjenimi ugotavljanju, ali je vsebina namenjena italijanski javnosti, eden od subjektov navaja, da so v nasprotju s členom 41(8) in (9) konsolidiranega akta, saj so opisana splošno in preširoko. Zlasti poudarja, da primarna zakonodaja organu ne daje pristojnosti za opredelitev meril za prepoznavanje vsebine,

naslovljene na italijansko javnost; v zvezi s tem ugotavlja, da člen 41(9) konsolidiranega akta zgolj omejuje regulativno pristojnost organa na „postopek za sprejetje ukrepov iz odstavka 7“, ne omenja pa določitve meril za prepoznavanje vsebin, naslovljenih na italijansko javnost. Po drugi strani isti subjekt navaja, da bi bilo treba vsebine, naslovljene na italijansko javnost, obravnavati v skladu s presojo, ki se opravi za vsak posamezen primer, če nacionalni zakonodajalec serijo elementov navede kot primer.

Z drugega vidika isti subjekt meni, da posredovanje organa ne bi bilo omejeno na pojasnitev določb primarne zakonodaje, temveč bi bilo pretirano inovativno. Po eni strani ugotavlja, da je določba, v skladu s katero izpolnjevanje vsaj enega od meril iz člena 3 zadostuje, da se vsebina opredeli kot vsebina, naslovljena na italijansko javnost, v nasprotju s členom 41(8) TUSMA, ki po drugi strani zgolj navaja vrsto meril kot primer. Po drugi strani meni, da so z osnutkom uredbe uvedena merila, ki niso povezana s primarnim pravilom, nekatera pa se po njegovem mnenju ne zdijo pomembna za zadevno presojo. Isti subjekt še posebej navaja, da dejstvo, da ponudnik platforme za izmenjavo videov ustvarja prihodke v Italiji ali zagotovi uporabniški vmesnik v italijanščini oziroma ponudi italijanščino kot jezik, v katerem se uporablja platforma, ni pomembno za presojo, ali so določene vsebine, ki jih ustvarijo uporabniki in gostujejo na tej platformi, naslovljene na italijansko javnost. Po drugi strani ugotavlja, da bi uporaba meril za ponudnika platforme za izmenjavo videov, ki deluje v različnih državah EU, dejansko vključila vse vsebine, ki so na voljo na platformi, v področje uporabe osnutka uredbe, kar bi bilo v nasprotju z isto utemeljitvijo iz člena 41(7) konsolidiranega akta. Zato isti subjekt predlaga črtanje celotne določbe.

Pripombe organa

Glede izjeme, da s primarno zakonodajo organu ni bila izrecno podeljena pristojnost za opredelitev meril za presojo, ali je program, video, ki ga ustvari uporabnik, ali avdiovizualno komercialno sporočilo naslovljeno na italijansko javnost, je predhodno ugotovljeno, da AGCOM kot neodvisen upravni organ, pristojen za urejanje in nadzor področij pristojnosti, izvaja svoje posebne pravice na način, ki je funkcionalen za čim bolj učinkovito zadovoljitev javnega interesa, na katerem temeljijo pravila za podelitev pristojnosti. V tem smislu lahko sprejme predpise ali razlagalne smernice, katerih namen je bolje pojasniti področje uporabe določb primarnega prava. V tem primeru je zakonodajalec že opredelil merila, čeprav kot primere, na podlagi katerih se je organ odločil oblikovati nadaljnje razlagalne smernice, ne da bi to vplivalo na možnost za presojo vsakega posameznega primera.

S posebnim sklicevanjem na dejstvo, da se je organ odločil, da bo merila, opredeljena kot alternativna in ne kumulativna, upošteval za vsak primer posebej, da bi ugotovil, ali

je program, video, ki ga ustvari uporabnik, ali avdiovizualno komercialno sporočilo, ki ga razširja ponudnik s sedežem v drugi državi članici, naslovljeno na italijansko javnost, je treba opozoriti, da ta izbira temelji prav na povsem pojasnjevalnem in ponazoritvenem obsegu navedenega seznama.

Nazadnje je treba ob upoštevanju pripomb v zvezi z merilom glede prihodkov opozoriti, da je to merilo vstavil neposredno nacionalni zakonodajalec.

O poročilih organu iz člena 6

Glavna stališča vključenih subjektov

Eden od subjektov je zaskrbljen zaradi morebitnega prekrivanja postopkov pred organom s sodnimi postopki v zvezi z isto avdiovizualno vsebino. Zlasti ugotavlja, da čeprav osnutek uredbe določa, da postopka pred organom ni mogoče začeti ali nadaljevati, če pred sodnim organom poteka postopek v zvezi z isto vsebino, v smislu člena 6(4), obveznost organa AGCOM, da se vzdrži, po njegovem mnenju nastane le, če se postopek nanaša na isto vsebino in se je začel med istima strankama. V zvezi s tem poudarja, da identiteta subjekta, ki zahteva odstranitev določene vsebine, ni bistvenega pomena, saj gre za postopke, ki temeljijo na varstvu javnega interesa, medtem ko sta pomembna prepoznavanje vsebine, ki se obravnava v zadevnem postopku, in identifikacija ponudnika storitev platforme za izmenjavo videov, ki jo gosti. Zato meni, da bi morali sodni postopki, ki vključujejo istega ponudnika platforme za izmenjavo videov, vendar drugo nasprotno stranko, v vsakem primeru povzročiti prvotno ali naknadno zastaranje nadaljnjih postopkov v skladu z načelom prepovedi ponovnega sojenja o isti stvari.

Pripombe organa

V zvezi s pripombami glede tveganja morebitnega prekrivanja postopkov pred organom s sodnimi postopki v zvezi z isto avdiovizualno vsebino se strinjamo s predlogom. Glede na to, da postopek odstranitve vsebine s platforme za izmenjavo videov temelji na varstvu javnega interesa, je namreč dogovorjeno, da identiteta subjekta, ki zahteva odstranitev vsebine, ni pomembna, medtem ko je pomembno prepoznavanje vsebine, na katero se nanaša isti postopek.

O predhodnem preiskovalnem postopku pred Direktoratom iz člena 8

Glavna stališča vključenih subjektov

Glede predhodnega preiskovalnega postopka pred organom in zlasti pred pristojnim Direktoratom, ki ga ureja člen 8 osnutka uredbe, subjekt meni, da je časovni okvir predhodnega preiskovalnega postopka pred Direktoratom predolg in kaže na znatno skrajšanje rokov. Zlasti predlaga, da se upravni postopek zaključi v petih dneh namesto

v 30 dneh in da se lahko prekine za največ pet dni namesto 15 dni. Poleg tega v zvezi z roki za spontano prilagoditev predlaga, da se namesto petih dni dovolita dva dneva, za morebitno podaljšanje pa dodatni trije dnevi namesto petih dni. Subjekt ugotavlja, da so predlagane spremembe potrebne, saj je namen postopka odstraniti vsebine, ki se štejejo kot škodljive za psihofizični razvoj mladostnikov in človekovo dostojanstvo ter spodbujajo sovraštvo, zato mora biti to hitro in učinkovito orodje, ki ga je mogoče uporabiti za zaščito takih pravnih položajev in interesov in s katerim se zagotovijo časovni okviri, ki preprečujejo resno in nepopravljivo škodo uporabnikom in njihovim pravicam.

Po drugi strani pa drug subjekt resno dvomi glede določitve strogih rokov za ponudnike platform za izmenjavo videov. Zlasti ugotavlja, da bi bila navedba prisilnih in določenih rokov v nasprotju s pristopom evropskega zakonodajalca, ki se je tako v Direktivi o elektronskem poslovanju kot v uredbi o DSA – zlasti v členu 9, ki se nanaša na odločbe, ki so namenjene ukrepanju proti nezakonitim vsebinam in jih izdajo nacionalni sodni ali upravni organi – izognil uvedbi vnaprej določenih rokov, da bi omogočil presojo vsakega posameznega primera, tudi na podlagi narave vsebine in drugih dejanskih okoliščin, da se omogoči izboljšano tehtanje interesov in zmanjšajo tveganja za svobodo izražanja na spletu. Zato predlaga, da se črta vsako sklicevanje na posebne roke za ponudnike platform za izmenjavo videov iz člena 8 osnutka uredbe in da se v skladu z določbami člena 9 uredbe o DSA ohrani splošno sklicevanje na sprejetje zahtevanih ukrepov „brez nepotrebnega odlašanja“. Isti subjekt navaja, da mora organ AGCOM v skladu s členom 8(5) postopek zaključiti le, če tožeča stranka začne sodni postopek. Po drugi strani pa ugotavlja, da ni določbe za ponudnika, ki želi sprožiti sodni postopek zoper uporabnika, ki je na platformo naložil domnevno nezakonito vsebino. Zato predlaga, da se ustrezno spremeni.

Pripombe organa

V zvezi z zahtevo za skrajšanje rokov za postopek, ki je v njem določen, je treba opozoriti, da so bili ti opredeljeni z razumnim ravnotežjem med različnimi vključenimi interesi, pri čemer je treba učinkovito zaščititi uporabnike v skladu s postopkovnimi jamstvi in upoštevati potrebo, da organ izvede potrebne preiskave. Zato je treba ob sklicevanju na obstoječe ugotovitve v zvezi z roki, v katerih morajo ponudniki storitev izmenjave videov nadaljevati z odstranitvijo, opozoriti, da so tukaj navedeni roki neobvezni roki, ki so namenjeni zagotovitvi gotovosti upravnega ukrepanja.

Vendar se glede na pripombe različnih subjektov, vključenih v posvetovanje, ter zaradi učinkovitosti in uspešnosti upravnega ukrepa roki za zaključek dejavnosti preverjanja pred preiskavo skrajšajo z 12 na pet (prejšnji člen 5(4)). Podobno je bilo v primeru spontane prilagoditve ponudnika platforme za izmenjavo videov iz člena 8(3), tudi na podlagi določb uredbe o boju proti piratstvu na spletu (Resolucija 680/13/CONS, kakor je bila spremenjena), določeno, da se postopek konča z odločitvijo direktorja o zaključku. Pristojni kolektivni organ je treba redno obveščati o tako urejenih vlogah.

S posebnim sklicevanjem na roke postopka, glede na prejete pripombe in ob upoštevanju, da je treba v nekaterih primerih nadaljevati s pridobivanjem informacij, pomembnih za upravni ukrep, se šteje za primerno v členu 11 izrecno določiti, da se zaradi vseh zahtev za informacije, ki so potrebne, odložijo roki iz člena 8. Nazadnje, z ozirom na rok za zaključek postopka glede na prejete pripombe ter zaradi učinkovitosti in uspešnosti upravnega ukrepa se zadevni roki skrajšajo s 30 na 15 dni.

O končnih ukrepih iz člena 9

Glavna stališča vključenih subjektov

Glede določbe, namenjene končnim ukrepom, ki jih lahko sprejme organ, dva subjekta menita, da so časovni okviri iz člena 9(2) osnutka uredbe izjemno zavezujoči za to, da ponudnik platforme za izmenjavo videov izvede ukrep organa (odstranitev vsebine), saj bi to spodbudilo prekomerno odstranjevanje potencialno legitimnih vsebin in bi bilo v vsakem primeru v nasprotju z načeli, določenimi v DSA. Zlasti ugotavljata, da v DSA niso bili opredeljeni vnaprej določeni roki za odstranitev vsebine, saj bi to lahko ogrozilo svobodo izražanja in ne bi omogočalo priznavanja razlik med različnimi vrstami vsebin. Nazadnje ugotavljata, da bi določitev rokov, ki se uporabljajo le na nacionalni ravni, ogrozila cilj DSA, da se vzpostavi usklajen okvir za urejanje vsebin, in bi lahko povzročila pravno negotovost za podjetja, ki poslujejo v Evropi. Zato predlagata, da se iz osnutka uredbe črtajo roki za odstranitev vsebine in da se uredba uskladi z duhom in besedilom DSA, v skladu s katerim morajo ponudniki posredniških storitev v zvezi z odločbo o odstranitvi vsebine ukrepati „brez nepotrebnega odlašanja“.

Subjekt s posebnim sklicevanjem na odločbo, ki jo organ izda ponudniku storitev izmenjave vsebin (v skladu s členom 9(2) osnutka uredbe), predlaga, da se določi prepoznavanje vsebine prek ustreznega naslova URL, da bi jo identificirali na edinstven način. V zvezi s tem ob sklicevanju na določbe člena 9 uredbe o DSA (v skladu s katerimi „države članice zagotovijo, da odločba iz odstavka 1, ki se posreduje ponudniku, izpolnjuje vsaj naslednje pogoje: (a) navedena odločba vsebuje naslednje elemente: [...] (iv) jasne informacije, ki ponudniku posredniških storitev omogočajo prepoznavanje in lociranje zadevne nezakonite vsebine, kot na primer enega ali več točnih naslovov URL in po potrebi dodatne informacije“) ugotavlja, da je naslov URL edini način, da se nedvoumno identificira točna elektronska lokacija vsebine, za katero veljajo ukrepi organa, ter da se ponudniku storitev izmenjave videov omogoči, da jo oceni in nemudoma sprejme ustrezne ukrepe.

Subjekt meni, da je ukrep, ki ga lahko organ sprejme v skladu s členom 9 osnutka uredbe, preveč splošen in širok („kakršen koli ukrep, vključno z odstranitvijo, ki bi italijanski javnosti preprečil dostop do vsebin, za katere se šteje, da so v nasprotju z nameni iz člena 4“); isti subjekt ugotavlja, da bi lahko tako široko področje uporabe povzročilo pretirano obremenjujoče, nesorazmerne ali samovoljne odločbe, kot so na primer obveznosti spremljanja (izrecno prepovedane z Direktivo o elektronskem

poslovanju, Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah in uredbo o DSA) ali obveznosti blokiranja, ki niso sorazmerne z obsegom kršitve (npr. blokiranje celotnih kanalov zaradi omejenih ali manjših kršitev), ali tehnično neizvedljive obveznosti (v škodo istega cilja, ki se želi doseči s TUSMA). Poleg tega osnutek uredbe ne določa podrobne navedbe elementov, ki jih mora omejevalni ukrep, ki ga je izdal organ, nujno vsebovati, kar je v nasprotju z načelom pravne varnosti. Te odločbe bi morale po mnenju istega subjekta vključevati enake elemente, kot so določeni v členu 9 uredbe o DSA, vključno s popolno obrazložitvijo, zakaj bi informacije pomenile nezakonito vsebino, s sklicevanjem na eno ali več posebnih določb prava Unije ali nacionalnega prava, skladnega z istim pravom.

Pripombe organa

V zvezi s pripombami udeležencev posvetovanja v zvezi z identifikacijo posebnih rokov za izvedbo ukrepa organa s strani ponudnika platforme za izmenjavo videov se ponovi zgoraj navedeno. Zlasti ker gre zgolj za neobvezne in brezpogojne roke, se zdi primerno ohraniti določbo dokumenta, predloženega v posvetovanje. Poleg tega je treba ponovno poudariti, da se zdi, da to ni v nasprotju z besedilom, ki ga je evropski zakonodajalec uporabil v uredbi o DSA, saj je ta uredba neobvezna.

V zvezi z zahtevo po navedbi točnega naslova URL vsebine v odločbi, tudi glede na ugotovitve Evropske komisije, se zdi primerno zagotoviti, da je odločba, poslana ponudnikom platform za izmenjavo videov, v skladu s pogoji iz točke (a)(iv) člena 9(2) uredbe o DSA v zvezi z vključitvijo jasnih informacij, kot so eden ali več točnih naslovov URL in po potrebi dodatne informacije, ki ponudniku platforme za izmenjavo videov omogočajo prepoznavanje in iskanje zadevne nezakonite vsebine. Poleg tega uredba glede na posebne minimalne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati upravne odločbe, da za ponudnike posredniških storitev začne veljati obveznost obveščanja pristojnih organov o nadaljnjih ukrepih v zvezi s takimi odločbami, kot je poudarila Komisija, še določa, da se odločbe posredujejo v skladu z navedbami iz točke (c) člena 9(2) DSA.

V zvezi s pomisleki, ki jih je subjekt izrazil glede vsebine odločbe organa za storitve platforme za izmenjavo videov, je treba opozoriti, da so odločbe v vsakem primeru točne in specifične. Kot je znano, člen 8 uredbe o DSA prepoveduje sprejetje splošne obveznosti spremljanja ali splošne obveznosti aktivnega ugotavljanja dejstev. Po drugi strani pa člen 6 iste uredbe ne posega v možnost sodnega ali upravnega organa, da v skladu s pravnim sistemom države članice od ponudnika storitev zahteva, da prepreči ali odpravi določeno kršitev, kot v obravnavani zadevi. Glede strahu pred nesorazmernostjo odločbe je treba opozoriti, da ta kot izraz upravne pristojnosti pomeni sprejetje upravnega akta, ki mora biti ne le obrazložen, ampak tudi sorazmeren z zastavljenim ciljem. Poleg tega je treba opozoriti, da se lahko vsi ukrepi, ki jih sprejme organ, izpodbijajo pred pristojnim sodnikom.

Nazadnje, da bi zagotovili čim večjo preglednost in uskladitev s postopki iz Akta o digitalnih storitvah, je bilo v skladu s členom 9(4) navedenega akta določeno tudi, da se odločba, izdana ponudniku storitev platforme za izmenjavo videov, posreduje koordinatorskemu digitalnim storitvom drugih držav članic.

O postopku prijave nacionalnemu pristojnemu organu iz člena 10

Glavna stališča vključenih subjektov

Eden od subjektov razume postopek, predlagan v osnutku uredbe, ki določa uradno obveščanje Evropske komisije in pristojnega nacionalnega organa, tj. organa države članice, v kateri ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež (ali v kateri se šteje, da ima sedež). Vendar ugotavlja, da so roki, določeni v uredbi in zlasti členu 10(2) osnutka uredbe, za usklajevanje organa AGCOM z nacionalnim pristojnim organom v državi članici, v kateri ima ponudnik sedež, prestrogi. V zvezi s tem predlaga sklicevanje na besedilo memoranduma o soglasju (v nadaljnjem besedilu: MOU) skupine ERGA, ki namesto natančne navedbe roka, v katerem je treba odgovoriti, uporabi izraz „brez nepotrebnega odlašanja“.

Po drugi strani pa drug subjekt ugotavlja, da so tam določeni roki za posredovanje pretirani, zaradi česar je posredovanje italijanskega organa ali tujega organa prepozno in zato neučinkovito. V zvezi s tem predlaga vključitev poenostavljenega postopka sodelovanja med obema organoma z uvedbo začasnih pooblastil, ki so „v okoliščinah, v katerih je izrecno potrjena škodljivost vsebine, ki se preiskuje, namenjena previdnostni odstranitvi iste vsebine do opredelitve postopka.“

Pripombe organa

V zvezi s pomisleki, ki so jih izrazili nekateri udeleženci posvetovanja, je treba opozoriti, da je treba roke, določene v tem posvetovanju, razumeti izključno kot neobvezne in brezpogojne. V zvezi s tem se meni, da ni primerno sprejeti predloga za uporabo istega besedila, ki je že predvideno v uredbi o DSA, saj vključitev roka, čeprav neobveznega, zagotavlja večjo gotovost delovanja organa v interesu vseh udeleženi subjektov.

Poleg tega bi bilo treba v zvezi s postopkom sodelovanja med organi različnih držav članic v skladu s pripombami Komisije o izdaji ukrepov proti čezmejnemu ponudniku v smislu člena 3 Direktive o elektronskem poslovanju v uredbi pojasniti, da se vsa sporočila organom drugih držav članic in Komisiji v okviru uradnega obvestila, naslovljenega na pristojni nacionalni organ, posredujejo prek informacijskega sistema za notranji trg za upravno sodelovanje iz Uredbe (EU) št. 1024/2012 (sistem IMI).

O mehanizmu sankcioniranja iz člena 12

Glavna stališča vključenih subjektov

Eden od subjektov predlaga, da se izrecno določi, da v primerih, ki jih zajema zadevna uredba, ni mogoče naložiti upravnih denarnih kazni, ker člen 41 konsolidiranega akta ponudnikom storitev izmenjave videov s sedežem v drugi državi članici ne nalaga nobene sankcije. V tem smislu prispeva tudi člen 41(13) konsolidiranega akta, ki določa, da lahko „organ [...] v primeru kršitev členov 41 in 42 s strani ponudnika platforme za izmenjavo videov s sedežem v drugi državi članici pošlje ustrezno poročilo nacionalnemu regulativnemu organu zadevne države članice“. Zato predlaga črtanje člena 12(1) zadevne uredbe ali posebno sklicevanje na določbe zadevne uredbe o sankcijah, ki se uporabljajo za zadevno uredbo, glede na to, da organ ni pooblaščen za sankcioniranje.

Pripombe organa

V zvezi z zahtevo, da se črta sklicevanje na poslovnik o upravnih kaznih in zavezah organa, je treba opozoriti, da je obravnavana uredba predpis, ki ne uvaja novih kazni, ki bi se razlikovale od določb primarne zakonodaje. V vsakem primeru ima organ še vedno možnost, da v primeru nespoštovanja izdane odločbe ukrepa v skladu s členom 1(31) Zakona 249/1997.

O začetku veljavnosti uredbe

Glavna stališča vključenih subjektov

Subjekt predlaga, da se rok od objave uredbe določi šele po tem, ko ta začne veljati. Namen tega je ponudnikom platform za izmenjavo videov omogočiti, da se prilagodijo določbam, ki jih vsebuje.

Pripombe organa

Organ ob sprejetju podane zahteve, s katero se strinja, in tudi zaradi prilagoditev, ki so potrebne za zagotovitev pravočasne skladnosti z odločbami o odstranitvi nezakonitih vsebin s strani ponudnikov platform za izmenjavo videov, določa 30-dnevni rok za začetek veljavnosti uredbe;

OB UPOŠTEVANJU, da je zadevno uredbo primerno dopolniti z zgornjimi pripombami ter posebnim sklicevanjem na Uredbo (EU) 2022/2065 (Akt o digitalnih storitvah) in informacijski sistem za notranji trg za upravno sodelovanje (sistem IMI) ter da so potrebni nekatera uradna pojasnila in spremembe zaradi večje jasnosti postopka pri izvajanju predhodnega preiskovalnega postopka in pri upravljanju poročil s strani organa;

AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
COMUNICAZIONI

OB UPOŠTEVANJU, da je zato treba glede na pripombe deležnikov v okviru javnega posvetovanja in pripombe Evropske komisije spremeniti in dopolniti osnutek uredbe, ki je predmet posvetovanja, v okviru zgoraj navedenih omejitev in iz zgoraj navedenih razlogov;

OB UPOŠTEVANJU predsednikovega poročila –

ODREJA

Edini člen

1. Uredba o izvajanju člena 41(9) Zakonske uredbe št. 208 z dne 8. novembra 2021 o programih, videih, ki jih ustvarijo uporabniki, ali avdiovizualnih komercialnih sporočilih, naslovljenih na italijansko javnost in posredovanih prek platforme za izmenjavo videov, katere ponudnik ima sedež v drugi državi članici, kot je določeno v Prilogi A k tej resoluciji, katere sestavni del je, se odobri.

Ta resolucija se lahko izpodbija v šestih dneh od njene objave pred deželnim upravnim sodiščem v Laciju.

Ta resolucija se objavi na spletišču organa in začne veljati 30 dni po objavi.

V Rimu, 22. novembra 2023

PREDSEDNIK
Giacomo Lasorella

Za potrditev skladnosti sprejete resolucije
GENERALNA SEKRETARKA
Giulietta Gamba

Priloga A k Resoluciji št. 298/23/CONS

UREDBA O IZVAJANJU ČLENA 41(9) ZAKONSKE UREDBE ŠT. 208 Z DNE 8. NOVEMBRA 2021 O PROGRAMIH, VIDEIH, KI JIH USTVARIJO

**UPORABNIKI, ALI AVDIOVIZUALNIH KOMERCIALNIH SPOROČILIH,
NASLOVLJENIH NA ITALIJANSKO JAVNOST IN POSREDOVANIH PREK
PLATFORME ZA IZMENJAVO VIDEOV, KATERE PONUDNIK IMA SEDEŽ
V DRUGI DRŽAVI ČLANICI**

DEL I

Člen 1

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - a) „TUSMA“ pomeni Zakonsko uredbo št. 208 z dne 8. novembra 2021 o izvajanju Direktive (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o konsolidiranem aktu za opravljanje avdiovizualnih medijskih storitev glede na spreminjajoče se tržne razmere“;
 - b) „Zakonska uredba“ pomeni Uredbo št. 70 z dne 9. aprila 2003 o izvajanju Direktive 2000/31/ES o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu“;
 - c) „ponudnik storitev“ pomeni ponudnika storitev informacijske družbe, tj. fizično ali pravno osebo ali nepriznано združenje, ki opravlja storitev informacijske družbe, in sicer storitev iz točke (b) člena 1(1) Zakona št. 317 z dne 21. junija 1986, kakor je bil spremenjen z Zakonsko uredbo št. 223 z dne 15. decembra 2017 in poznejšimi spremembami;
 - d) „storitev platforme za izmenjavo videov“ pomeni storitev, kakor je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije, kadar je glavni namen storitve ali ločljivega dela ali bistvene funkcije te storitve zagotavljanje programov, videov, ki jih ustvarijo uporabniki, ali obojega splošni javnosti, za katere ponudnik platforme za izmenjavo videov nima uredniške odgovornosti, in sicer za obveščanje, zabavo ali izobraževanje preko elektronskih komunikacijskih omrežij v smislu točke (a) člen 2 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 ter katerih organiziranje določa ponudnik platforme za izmenjavo videov, med drugim s samodejnimi orodji ali algoritmi, zlasti s prikazovanjem, označevanjem in določanjem zaporedja;
 - e) „ponudnik platforme za izmenjavo videov“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja storitev platforme za izmenjavo videov;

- f) „program“ pomeni niz gibljivih slik z zvokom ali brez njega, razen t. i. *gifov*, ki predstavlja posamezno poljubno dolgo enoto znotraj sporeda ali kataloga, ki ga oblikuje ponudnik medijskih storitev, vključno s celovečernimi filmi, video posnetki, športnimi dogodki, situacijskimi komedijami, dokumentarnimi filmi, otroškimi programi in izvirnimi televizijskimi dramami;
- g) „video, ki ga ustvari uporabnik,“ pomeni niz gibljivih slik z zvokom ali brez njega, ki predstavlja posamezno poljubno dolgo enoto, ki jo ustvari uporabnik in jo ta ali kateri koli drug uporabnik naloži na platformo za izmenjavo videov;
- h) „avdiovizualno komercialno sporočilo“ pomeni slikovne podobe z zvokom ali brez njega, ki so namenjene neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali podobe fizične ali pravne osebe, ki opravlja gospodarsko dejavnost, med drugim televizijsko oglaševanje, sponzorstvo, televizijska promocija, televizijska prodaja in promocijsko umeščanje izdelkov; take slikovne podobe spremljajo program ali video, ki ga ustvari uporabnik, ali so vanj vključene, in sicer v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo ali za samopromocijske namene;
- i) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki deluje za namene zunaj svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
- j) „uporabnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki na platformo za izmenjavo videov naloži vsebino iz točk (g) in (h) člena 3(1) TUSMA, in sicer fizično osebo, ki uporablja vsebino, dostopno prek platforme za izmenjavo videov;
- k) „investitor“ pomeni majhno neprofesionalno stranko ali malega investitorja v skladu z Zakonsko uredbo št. 58 z dne 24. februarja 1998 o določitvi konsolidiranega akta o financah, tj. stranko ali investitorja, ki ni poklicna stranka ali poklicni investitor;
- l) „koordinator digitalnih storitev v kraju sedeža“ pomeni koordinatorja digitalnih storitev države članice, v kateri ima ponudnik posredniških storitev glavni sedež ali v kateri prebiva ali ima sedež njegov pravni zastopnik;
- m) „organ“ pomeni regulativni organ za komunikacije;
- n) „kolektivni organ“ pomeni Svet organa;
- o) „Direktorat“ in „direktor“ pomenita Direktorat organa za digitalne storitve in začasnega namestnika direktorja;

- p) „Urad“ pomeni organizacijsko enoto druge stopnje;
- q) „nacionalni pristojni organ“ pomeni upravni organ ali koordinatorja digitalnih storitev države članice, v kateri ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež ali v kateri se šteje, da ima sedež, ki je pristojen za obravnavanje primerov, ki jih ureja ta uredba;
- r) „oseba, odgovorna za postopek“ pomeni upravitelja ali uradnika, ki je v skladu s pravili organizacije in delovanja organa odgovoren za izvajanje preiskovalnih dejavnosti in vseh drugih nalog, povezanih s postopkom iz te uredbe;
- s) „elektronska komunikacijska omrežja“ pomeni omrežja, kot so opredeljena v členu 2(1) Direktive (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018;
- t) „Uredba o sankcijah“ pomeni Prilogo A k Resoluciji št. 410/14/CONS o poslovniku o upravnih kaznih in zavezah, kakor je bila nazadnje spremenjena in dopolnjena z Resolucijo št. 697/20/CONS;
- u) „Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah“ pomeni Direktivo 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018;
- v) „uredba o DSA“ ali tudi „DSA“ pomeni Uredbo (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah);
- w) „ERGA“ pomeni skupino evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve, ustanovljeno s Sklepom Komisije C(2014) 462 z dne 3. februarja 2014;
- x) „memorandum o soglasju“ pomeni dokument, ki ga je skupina ERGA sprejela 3. decembra 2020 z namenom vzpostavitve okvira za sodelovanje in izmenjavo informacij med člani skupine ERGA, da bi usklajeno uporabljali Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah;
- y) „sistem IMI“ pomeni informacijski sistem za notranji trg za upravno sodelovanje iz Uredbe (EU) št. 1024/2012, ki se trenutno uporablja za uradno obveščanje v skladu s členom 3 Direktive o elektronskem poslovanju.

POGLAVJE I

Področje uporabe

Člen 2

Splošna načela

1. Brez poseganja v določbe člena 41(1), (2), (3), (4), (5) in (6) TUSMA ta uredba ureja postopek, s katerim organ z odredbo omeji prosti pretok programov, videov, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnih komercialnih sporočil, naslovljenih na italijansko javnost in posredovanih prek platforme za izmenjavo videov, katere ponudnik ima sedež v drugi državi članici, v skladu z merili iz člena 3.
2. Organ sprejme ukrepe iz odstavka 1, kadar so:
 - a) potrebni v zvezi z nameni iz člena 4
 - in
 - b) sorazmerni s temi nameni.

Člen 3

Subjektivna merila za prepoznavanje

1. Za ugotovitev, ali je program, video, ki ga ustvari uporabnik, ali avdiovizualno komercialno sporočilo, ki ga posreduje ponudnik s sedežem v drugi državi članici, naslovljen na italijansko javnost, mora biti izpolnjeno vsaj eno od naslednjih meril:
 - a) prevladujoča uporaba italijanskega jezika v programu, videu, ki ga ustvari uporabnik, ali avdiovizualnem komercialnem sporočilu, ki ga je treba oceniti glede na zvok, podnapise ali uporabo italijanskega znakovnega jezika;
 - b) uporaba italijanskega jezika v storitvi platforme za izmenjavo videov, ki jo je treba oceniti glede na prisotnost besedilnih elementov v italijanščini v uporabniškem vmesniku in razpoložljivost večjezične funkcije, ki vključuje italijanski jezik;
 - c) sodelovanje prek storitve platforme za izmenjavo videov ali programa, videa, ki ga ustvari uporabnik, ali komercialnega sporočila z znatnim povprečnim številom posameznih mesečnih uporabnikov v Italiji na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo organi z največjo zastopanostjo celotnega referenčnega sektorja, tudi ob upoštevanju procesov multimedijske konvergence, pri organizaciji katerih so izpolnjena tudi načela nepristranskosti, avtonomije in neodvisnosti;

- d) doseganje prihodkov v Italiji s strani ponudnika platforme za izmenjavo videov, tudi če so bili evidentirani v računovodskih izkazih podjetij s sedežem v tujini.

Člen 4

Namen posredovanja

1. V skladu s členom 41(7) in (8) TUSMA se lahko prosti pretok programov, videov, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnih komercialnih sporočil, posredovanih prek platforme za izmenjavo videov iz člena 2(1), z odredbo organa omeji za naslednje namene:

- a) varstvo mladoletnikov pred vsebinami, ki lahko škodujejo njihovem telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju v skladu s členom 38(1) TUSMA;
- b) boj proti spodbujanju rasnega, spolnega, verskega ali etničnega sovraštva in proti nespoštovanju človekovega dostojanstva;
- c) varstvo potrošnikov, vključno z varstvom investitorjev, v smislu TUSMA.

2. Za namene prejšnjega odstavka organ ukrepa:

- a) takoj in neposredno v skladu s prvim stavkom člena 7(4), če se na koncu predhodne preiskave iz člena 5 pojavi nujna zadeva v smislu člena 5(4) *Zakonske uredbe*, ki se nanaša na pojavitev dejstev ali okoliščin, ki bi resno, neposredno in nepopravljivo škodovali pravicam uporabnikov;
- (b) v skladu s postopkom iz člena 10, v skladu z določbami drugega stavka člena 7(4), v primerih, ko ne gre za nujno zadevo v smislu prejšnje točke (a).

POGLAVJE II

Postopek za sprejetje omejevalnih ukrepov

Člen 5

Dogovori o posredovanju in dejavnosti pred preiskavo

1. Direktorat po uradni dolžnosti ali po uradnem obvestilu strani opravi potrebna preverjanja, da preveri prisotnost vsebine, naslovljene na italijansko javnost, ki ne izpolnjuje namenov iz člena 4.
2. Direktorat zbere vse potrebne elemente, vključno z inšpekcijskimi pregledi, zahtevami za informacije in dokumente, zaslišanji in poročili.
3. Direktorat lahko pri opravljanju nadzorne dejavnosti izkoristi podporo uredniške skupine za radijsko radiodifuzijo, ki je del posebne skupine finančne policije za

blago in storitve in oddelka poštne policije ter oddelka za komunikacije državne policije, v skladu z memorandummi o soglasju, podpisanimi z organom.

4. Dejavnost preverjanja pred preiskavo, razen posebnih in utemeljenih zahtev, se zaključi v petih dneh od trenutka, ko se Direktorat uradno seznani z dejstvi.

Člen 6

Poročanje organu

1. Vsakdo lahko organu poroča o razširjanju programov, videov, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnih komercialnih sporočil, posredovanih prek platforme za izmenjavo videov iz člena 2(1), če meni, da je vsebina v nasprotju z nameni iz člena 4.
2. Pri pošiljanju zahteve iz odstavka 1 se uporabi in, pod grožnjo nedopustnosti, v celoti izpolni predloga, ki je na voljo na spletni strani organa, pri čemer se navedejo zlasti:
 - a) osebni podatki prijavitelja: ime, priimek in prebivališče ali stalno prebivališče oziroma ime, pravni zastopnik in registrirani sedež v primeru pravnih oseb;
 - b) ime zadevne platforme za izmenjavo videov ponudnika;
 - c) vsebina, za katero se v skladu s to uredbo domneva, da je nezakonita, pri čemer se navedejo vsi pomembni elementi za njeno nedvoumno identifikacijo in po možnosti oseba, ki jo je naložila na platformo za izmenjavo videov;
 - d) vsi nadaljnji funkcionalni elementi ocene prijavljenega ravnanja, izvodi vseh poročil, ki so že bila poslana ponudniku storitev za izmenjavo videov, in njihov izid ter izvod kakršne koli medsebojne korespondence;
 - e) razlogi, ki upravičujejo zahtevo, in interes, ki naj bi bil oškodovan zaradi razširjanja vsebine.
3. Če prijava ne vsebuje elementov iz zgornjega odstavka 2, lahko Direktorat pri izvajanju svojih pooblastil v vsakem primeru začne preiskavo, če se na podlagi skrajšanega pregleda prejete dokumentacije zdi, da bi lahko bili pogoji za sprejetje ukrepa iz člena 9 izpolnjeni.
4. Postopki pred organom se ne smejo izvesti, če pred pravosodnim organom teče postopek v isti zadevi.
5. Prejeta poročila se lahko združijo v skupine glede na zadevo, oškodovani interes ali zadevno platformo in se obravnavajo skupaj. V tem primeru rok iz člena 5(4) začne teči od prejema zadnjega poročila.

Člen 7

Izid dejavnosti pred preiskavo

1. Direktorat v roku iz člena 5(4) zagotovi upravno zaključitev vlog, ki so:
 - a) nedopustne zaradi neizpolnjevanja zahtev iz člena 6(2) ali zaradi pomanjkanja bistvenih informacij;
 - b) nedopustne v skladu s členom 6(4) ali za prenehanje domnevne kršitve;
 - c) nedopustne, ker ne spadajo v področje uporabe te uredbe;
 - d) očitno neutemeljene, ker očitno ni dejanskih in pravnih pogojev, ki bi lahko pomenili kršitev, vključno s pristojnostmi organa.
2. Direktorat obvesti prijavitelja o uradnih dokumentih, vloženih v skladu z odstavkom 1(a), (b), (c) in (d).
3. Direktorat vsake tri mesece obvesti kolektivni organ o začetih ali zaključenih postopkih.
4. Direktor po prejemu predloga pristojnega urada, ki vsebuje natančno ugotovitev dejstev in oceno obstoja nujne zadeve v smislu točke (a) člena 4(2), razen kadar je to predvideno na podlagi odstavka 1, v roku iz člena 5(4) začne postopek v skladu s členom 8(1). Če direktor meni, da ne gre za nujno zadevo v smislu točke (a) člena 4(2) in pod pogojem, da ne odredi arhiviranja v skladu z odstavkom 1, v istem roku iz člena 5(4) kolektivnemu organu posreduje rezultate dejavnosti pred preiskavo za posledično odločitev iz člena 10(1).

Člen 8

Preiskovalni postopek pred Direktoratom

1. Direktorat o začetku postopka uradno obvesti ponudnika platforme za izmenjavo videov na kontaktni točki za Italijo, če je ta navedena, tudi v skladu s členom 12 Akta o digitalnih storitvah, ali na svojem registriranem sedežu. Postopek se zaključi v 15 dneh od uradnega obvestila, razen prekinitve zaradi izvajanja posebnih in utemeljenih poglobljenih preiskav, ki ne sme biti daljša od 15 dni.
2. Sporočilo o začetku vsebuje identifikacijo programa, videa, ki ga ustvari uporabnik, ali avdiovizualnega komercialnega sporočila, ki naj bi bilo v nasprotju z interesi in nameni iz člena 4, povzetek dejstev in izida opravljenih preiskav, navedbo pristojnega urada in osebe, odgovorne za postopek, ter rok za predložitev odgovora in rok za zaključek postopka, ki se začne z uradnim obvestilom.
3. Direktorat v istem sporočilu iz odstavka 1 obvesti ponudnika platforme za izmenjavo videov, da se lahko prostovoljno uskladi z zahtevo v petih dneh od uradnega obvestila o začetku, pri čemer o tem obvesti Direktorat, ki odredi upravni

zaključek postopka.

4. Razen v primeru spontane uskladitve iz odstavka 3 Direktor po izidu preiskave dokumente posreduje kolektivnemu organu in pripravi predlog za vložitev ali sprejetje ukrepov iz člena 41(7) TUSMA.
5. Če se prijavitelj med postopkom za isto zadevo obrne na sodni organ, o tem nemudoma obvesti Direktor. Direktor v tem primeru poskrbi za vložitev z upravnimi sredstvi.

Člen 9

Končni ukrepi

1. Kolektivni organ odredi ustavitev postopka, če meni, da pogoji iz člena 2(2) niso izpolnjeni.
2. Če so pogoji iz člena 2(2) izpolnjeni, kolektivni organ ponudniku platforme za izmenjavo videov odredi, naj sprejme vse ukrepe, vključno z odstranitvijo, ki bi italijanski javnosti preprečili dostop do vsebin, za katere se šteje, da so v nasprotju z nameni iz člena 4.
3. Odločba iz odstavka 2 vsebuje jasne informacije, ki ponudniku platforme za izmenjavo videov omogočajo prepoznavanje in lociranje zadevne nezakonite vsebine, kot so eden ali več točnih naslovov URL, in po potrebi dodatne informacije v skladu z določbami točke (a)(iv) člena 9(2) DSA ter se posreduje v skladu z navedbami iz točke (c) člena 9(2) DSA.
4. Odredbo je treba izvršiti takoj, v vsakem primeru pa v treh dneh od uradnega obvestila.
5. Ukrepi iz odstavka 2 se skupaj z nujnimi zadevami nemudoma in v vsakem primeru najpozneje v treh dneh po uradnem obvestilu sporočijo Evropski komisiji in pristojnemu upravnemu organu v državi članici, v kateri ima ponudnik sedež ali v kateri se šteje, da ima sedež, ter vsem koordinatorjem digitalnih storitev v skladu s členom 9(4) DSA.

POGLAVJE III

Postopek prijave nacionalnemu pristojnemu organu

Člen 10

Prijava nacionalnemu pristojnemu organu

1. Kolektivni organ po pregledu dokumentov in oceni poročila, predloženega v skladu z drugim stavkom člena 7(4), razen če meni, da so izpolnjeni pogoji za arhiviranje ali, v nujnih zadevah, za začetek postopka v skladu s členom 8, odredi takojšnje posredovanje dokumentov nacionalnemu pristojnemu organu v državi članici, v kateri ima ponudnik sedež ali v kateri se šteje, da ima sedež, pri čemer sproži ustrezne postopke sodelovanja med državami članicami prek sistema IMI, tudi z uporabo ustreznih navedb, ki jih določa memorandum o soglasju.
2. Če nacionalni pristojni organ v sedmih dneh od posredovanja dokumentov iz odstavka 1 ali v drugačnem roku, določenem v ustreznih postopkih sodelovanja, ne prejme nobenega sporočila, Direktorat o tem obvesti kolektivni organ in odredi začetek postopka v skladu s členom 8.
3. Če je nacionalni pristojni organ posredoval ukrep, sprejet v roku iz odstavka 2, Direktorat oceni njegovo primernost in pripravi posebno poročilo, ki ga v sedmih dneh posreduje kolektivnemu organu, ta pa potrdi ali odredi začetek postopka, katerega končni akt, če vsebuje odločbo v smislu člena 9(2), se pred sprejetjem prek sistema IMI sporoči Evropski komisiji in nacionalnemu pristojnemu organu.

DEL II

Končne določbe

Člen 11

Roki

1. Pri izračunu rokov iz te uredbe se upoštevajo samo delovni dnevi.
2. Kadar je treba zahtevati informacije, se roki začasno prekinejo od datuma odhodnega protokola do datuma dohodnega protokola, v vsakem primeru pa za obdobje, ki ni daljše od 10 dni.

Člen 12

Pravila o napotitvah

1. Za vse, kar ni izrecno določeno v tej uredbi, se uporablja Uredba o sankcijah.
2. To ne vpliva na pooblastilo drugih koordinatorjev digitalnih storitev za sprejemanje odločb v skladu s členom 9(4) uredbe o DSA.

AUTORITÀ PER LE GARANZIE NELLE
AGCOM COMUNICAZIONI

Člen 13

Klavzula o pregledu

1. Organ si pridržuje pravico pregledati to uredbo v roku dveh let po njenem začetku veljavnosti na podlagi izkušenj, pridobljenih z njeno uporabo.